

FILHARMONIA
KALISKA 50 LAT

Sezon jubileuszowy 2024/2025

Dyrektor Ruben Silva

**KONCERT
LAUREATÓW
KONKURSÓW
MUZYCZNYCH**

14 marca 2025 r. / godz. 19:00
Sala koncertowa Filharmonii Kaliskiej

KONCERT SYMFONICZNY

KONCERT LAUREATÓW KONKURSÓW MUZYCZNYCH

Antoni Wrona – wiolonczela

Sergey Simakov (Niemcy) – dyrygent
Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Kaliskiej

Grażyna Bacewicz
Uwertura na Orkiestrę

Robert Schumann
Koncert wiolonczelowy a-moll op. 129

Felix Mendelssohn-Bartholdy
Symfonia a-moll nr 3 op. 56 – Szkocka

” Krótka, iskrząca się życiem i pędząca jak na skrzydłach temperamentu rytmicznego *Uwertura (...)* ma tematykę jasną, prostą, wesołą, formę zwartą, instrumentację pełną nieszablonowych pomysłów (...).

[S. Kisielewski,, Tygodnik Powszechny 9 IX 1945]

Grażyna Bacewicz (1909–1969), polska kompozytorka, skrzypaczka, pisarka. Autorka siedmiu koncertów skrzypcowych, muzyki symfonicznej, kameralnej i solowej.

Egzotyczne, jak na czasy, w których żyła, marzenie o komponowaniu muzyki tączyła z karierą skrzypaczki-wirtuoza. Nawet kiedy jej utwory zaczęły odnosić sukcesy na polskich i zagranicznych konkursach i festiwalach, krytycy doszukiwali się w nich pierwiastka męskiego, albo wręcz okazywali zdumienie, że świetną kompozycję mogła napisać kobieta: „Honor polskich kompozytorów uratowała baba” – napisał Stefan Kisielewski po prawykonaniu jej *Koncertu na orkiestrę smyczkową*.

Uwertura na orkiestrę powstała w 1943 roku. Kompozytorka spędzała lata okupacji z mężem i malutką córeczką w Warszawie. Dzieło zaginęło podczas ucieczki po upadku powstania, ale autorka odtworzyła je z pamięci. Prawykonanie odbyło się 1 września 1945 roku na Festiwalu Polskiej Muzyki Współczesnej w Krakowie.

„W mojej muzyce jest dużo energii, dużo się dzieje, jest energiczna, ale również

liryczna” – tak mówiła Bacewicz o swojej twórczości. Cytat ten znakomicie pasuje do *Uwertury*. Jednoczęściowa kompozycja składa się z trzech ogniw: Allegro–Andante–Allegro budowanych na wzór uwertury włoskiej. Otwierający utwór motyw kotłów w czołowym fragmencie przypomina słynny „motyw losu” z *V symfonii Beethovena*. Ten charakterystyczny rytm będzie pojawiał się w dalszej części *Uwertury* w różnych instrumentach, na zakończenie pierwszego, szybkiego ogniwa utworu usłyszymy go w trąbkach i waltorniach. Kontrastujący tempem i nastrojem liryczny, drugi fragment utworu, otwierający instrumenty dęte drewniane przynosząc chwile zadumy i arkadyjskiego spokoju. Sielanka zostaje przerwana gwałtownym wtargnięciem skrzypiec. Żywiołowość, motoryka to określenia najlepiej charakteryzujące ostatnią część uwertury, w której poprzez umiejętne połączenie pędu instrumentów smyczkowych z fanfarynymi wejściami instrumentów dętych blaszanych napięcie wzrasta aż do mocnych, finałowych akordów.

” *Koncert wiolonczelowy a-moll op. 129 to jedno z najpiękniejszych dzieł, jakie istnieją, muzyka uduchowiona od pierwszej do ostatniej nuty.*

Pablo Casals

Robert Schumann (1810–1856), niemiecki kompozytor, krytyk muzyczny, był również wieśniakiem i wielkim admiratorem muzyki Fryderyka Chopina. W młodości nauczył się grać na wiolonczeli, kiedy wskutek drażeń palca prawej dłoni i musiał pożegnać się z marzeniami o karierze pianistycznej. *Koncert wiolonczelowy a-moll*, uznawany za jeden z najtrudniejszych utworów w literaturze wiolonczelowej, napisał u schyłku życia w ciągu dwóch tygodni października 1850 roku, gdy objął posadę dyrektora muzycznego w Düsseldorfie. Nie doczekał się wykonania utworu, wiolonczeliści odrzucali go zawiedzeni brakiem elementów wirtuozowskich. Dopiero 4 lata po śmierci twórcy, w 50. rocznicę urodzin, odbyło się prawykonanie, ale na docenienie i uznanie dzieło musiało poczekać aż do początku XX wieku, aż ponownie odkrył je i mistrzowsko zinterpretował wybitny wiolonczelista, Pablo Casals.

Koncert wiolonczelowy Schumanna, nietypowy, rewolucyjny od strony formalnej, uznaje się za osobliwy, dziwny i wieloznaczny (być może dlatego nie spodobał się od razu wiolonczelistom). Kolejne części zaplanowane są bez przerwy (Schumann był przeciwnikiem braw między częściami utworów), brakuje tu również zdecydowanych tematów, a w zamian otrzymujemy linię wiolonczeli prowadzoną niemalże na wzór operowego recytatywu. Wprowadzony w pierwszej, szybkiej części materiał jest następnie rozwijany i cytowany w całym utworze. Część środkową, wolną, charakteryzuje nietypowe dla utworów koncertowych dialogowanie solisty z traktowaną solowo partią wiolonczeli z orkiestry. W części trzeciej po raz pierwszy grają kotły, a kadencja solisty pojawia się pod koniec utworu (zamiast – jak to było w zwyczaju – pod koniec części I). Ten osobliwy koncert odrzucony przez wykonawców za życia kompozytora, dzisiaj uznawany jest za jedno z największych arcydzieł muzyki wiolonczelowej.

” *Symfonia „Szkocka” „wyróżnia się intymnym powiązaniem wszystkich czterech części. Nawet melodyczne traktowanie głównych tematów w poszczególnych częściach jest ujednolicone; fakt ten staje się oczywisty nawet po pobieżnym zbadaniu”*

Robert Schumann

Felix Mendelssohn – Bartholdy (1809–1847), żył krótko, ale intensywnie. Debiutował jako koncertujący pianista w wieku 10 lat. Jako 17-latek stworzył arcydzieło – *Uwerturę do snu nocy letniej* ze słynnym *Marszem weselnym*. Człowiek wielu talentów – był nie tylko znakomitym kompozytorem i pianistą, ale także organizatorem życia muzycznego i dyrygentem.

III symfonia a-moll Szkocka op. 56 to owoc podróży do Anglii w 1829 roku zainspirowanej powieściami Waltera Scotta oraz tragicznymi losami Marii Stuart, szesnastowiecznej królowej Szkotów. Pod wpływem melancholijnych krajobrazów i zwiedzanych zabytków narodziły się w głowie kompozytora muzyczne tematy, które przelał na karty partytury dopiero kilkanaście lat później, bowiem ukończył symfonię w 1842 roku.

Nastrój I części, posępny i melancholijny, momentami burzliwy, w powszechnym odczuciu nawiązuje do krajobrazów i charakterystycznej dla Szkocji zmiennej pogody. Początkowy temat wstępu jest źródłem materiału melodycznego dla całej kompozycji. To jedyna symfonia Mendelssohna, w której część druga jest szybsza niż pierwsza. Jest też o wiele bardziej pogodna, przywołuje reminiscencje szkockich melodii ludowych i muzyki dudziarzy. Następujące po niej adagio przynosi w środkowej części marsz kojarzony z żałobnym pochodem Marii Stuart na śmierć. Finał symfonii, początkowo szybki i wojowniczy, przeradza się w hymniczny śpiew, w którym kompozytor cytuje solo tenorowe z wcześniej napisanego *Ave Maria*.

Tekst Beata Michalak-Konieczna

● **Sergey Simakov**

Sergey Simakov jest uważany za jednego z najwybitniejszych dyrygentów swojego pokolenia. Odnosi sukcesy zarówno w klasycznym repertuarze koncertowym, jak i operowym. Jego wszechstronność jest ceniona przez renomowane orkiestry w całej Europie. Szkolony przez wybitnych dyrygentów, takich jak Iván Fischer, Jorma Panula, Eri Klas, Daniel Raiskin (i wielu innych), dyrygent ukończył studia w konserwatoriach muzycznych w Kazaniu i Fryburgu pod kierunkiem Fuata Mansurova, Scotta Sandmeiera i Lutza Köhlera. Simakov otrzymał wiele nagród na międzynarodowych konkursach dyrygenckich, w tym w Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim Jeunesses Musicales w Bukareszcie (2015), a w ostatnim czasie drugą nagrodę („Srebrną Batutę”) na Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Grzegorza Fitelberga (2023) oraz Nagrodę Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Śląskiej. Dyrygował wieloma orkiestrami i zespołami, współpracując m.in. z Filharmonią Stuttgarcką, Islandzką Orkiestrą Symfoniczną, Konzerthaus Orchestra Berlin, Orkiestrą Symfoniczną Nord Netherlands, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Orkiestrą Filharmonii Moskiewskiej, oraz George Enescu Philharmonic Orchestra. Jako założyciel i dyrektor artystyczny orkiestry kameralnej Giraud Ensemble, Simakov wydał w 2019 r. dobrze przyjętą płytę CD z utworami Goulda, Prokofiewa i Poulenca pod szyldem Solo-Musica/SONY Music we współpracy z SRF2-Kultur. Kolejnym nagraniem była produkcja albumu „PRIMUS” z 2017 r. dla wytwórni „Yartista”. Od 2017 r. Sergey Simakov jest także wykładowcą dyrygentury orkiestrowej na Uniwersytecie Muzycznym we Fryburgu.

● **Antoni Wrona**

Jest studentem Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie pod kierunkiem prof. dr hab. Tomasza Strahla oraz prof. dr hab. Marcina Zduńnika. Laureat programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Młoda Polska 2020, pięciokrotny stypendysta Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za osiągnięcia artystyczne. Koncertował ze wspaniałymi orkiestrami takimi jak: Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Narodowej w Warszawie, Narodowa Orkiestra Polskiego Radia w Katowicach, Filharmonia Zielonogórska, Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Częstochowskiej, Szymanowski Symphony Orchestra, Orkiestra Kameralna Filharmonii Łomżyńskiej, Orkiestra Kameralna Leopoldinum.

Laureat licznych nagród Grand Prix i pierwszych miejsc w wielu konkursach organizowanych w kraju i za granicą: Laureat I miejsca na Ogólnopolskim Konkursie Wiolonczelowym CEA w (2019), I miejsca na Konkursie Wiolonczelowym Jana Vychytila w Pradze (2018), zwycięzca nagrody Grand Prix na V Ogólnopolskim Turnieju Wiolonczeli i Kontrabasu (2024). Zwycięzca XI Ogólnopolskiego Konkursu Wiolonczelowego im. Dezyderiusza Danczowskiego w Poznaniu (2023) oraz laureat III nagrody na XII Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. Witolda Lutosławskiego w Warszawie (2024).

FILHARMONIA KALISKA

Ruben Silva – pierwszy dyrygent

Skład orkiestry

Skrzypce

Jakub Śmigielski – koncertmistrz,
Luba Saladukhina – koncertmistrzyni,
Izabela Garyantesiewicz – prowadząca grupę II
skrzypiec, Kamila Śmigielska – lider,
Andrzej Stańczyk – lider, Emilia Błaszczuk,
Beata Dobak, Jacek Fabiniak, Arkadiusz Hylewski,
Małgorzata Kozera, Paweł Kulczycki,
Heghine Mkrtchyan, Natalia Pawłowska, Maria
Sienkiewicz-Chrześcijanek, Aleksandra Śmieja,
Irena Świętek, Irena Piechota

Altówki

Barbara Krawczyk – prowadząca grupę,
Szymon Póltorak – zastępca prowadzącej grupę,
Aleksandra Kwiecik, Katarzyna Niemczyk,
Patriciu Cristian Pitis, Anna Zakrzewska

Wiolonczele

Joanna Bara – koncertmistrzyni,
Piotr Łyszczorz – koncertmistrz,
Adrianna Ciemińska, Bartłomiej Fromm, Luba
Galas, Iwona Gorgol

Kontrabasy

Radosław Maniak – prowadzący grupę,
Maria Szymkiewicz – zastępczyni prowadzącego
grupę, Konstantin Kniazyszczce, Tobiasz Michna

Flety

Zuzanna Borowiecka, Kinga Bruder,
Sonia Sikorska, Izabela Lewek

Oboje

Barbara Jamroziak, Katarzyna Kulczycka,
Paweł Synekiewicz

Klarnety

Piotr Lewek, Marek Maciejewski,
Bartłomiej Dobrowolski, Jacek Piekielny

Fagoty

Nikodem Antosik, Henryk Jamroziak,
Jacek Pióciennik

Waltornie

Włodzimierz Galas, Katarzyna Kwiatkowska,
Marek Kubera, Katarzyna Karpińska,
Aleksander Staryniec

Trąbki

Mikhail Bachyla, Krzysztof Kwiatkowski,
Wojciech Musiał, Jakub Spychaj

Puzony

Przemysław Chmielewski, Olof Knockenhauer,
Tomasz Banasiak, Maciej Chyży

Instrumenty perkusyjne

Bartosz Bindel – kierownik sekcji perkusji,
Romuald Boguszewicz

Inspektor orkiestry

Patriciu Cristian Pitis

Bibliotekarze

Jacek Fabiniak, Jacek Piekielny

Muzycy gościnni

Konstancja Bukojemska – skrzypce, Paweł
Ciesielski – puzon, Malwina Kęsicka – altówka,
Marek Kuc – waltornia, Grzegorz Pastuszka –
tuba, Miłosz Wielebski – instrumenty perkusyjne

Zapraszamy na koncert familijny:

Bajki Symfonicznie

z okazji Pierwszego Dnia Wiosny

21 marca 2025 / 18:00

Sala koncertowa Filharmonii Kaliskiej

Gabriela Oberbek – aktorka

Janusz Zadura – aktor

Tadeusz Wicherek – dyrygent, prowadzenie

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Kaliskiej

Baśnie braci Grimm „Jaś

i Małgosia” oraz „Stoliczku nakryj się” w wydaniu symfonicznym

z aktorskim dubbingiem

i animacjami!

Bilety:

osoba dorosła/opiekun: **45 zł**

dziecko: **40 zł**

Dołącz do nas!

@Filharmonia.Kaliska

filharmonia_kaliska

Filharmonia Kaliska

Instytucja Kultury Miasta Kalisza

al. Wolności 2, 62-800 Kalisz

tel. 62 767 64 90

www.filharmoniakaliska.pl

Sala koncertowa Filharmonii Kaliskiej

Aula im. prof. J. Rubińskiego WPA UAM w Kaliszu

ul. Nowy Świat 28-30

Dla dzieci do lat 4 siedzących na kolanach opiekuna przewidziano **bezpłatny wstęp**.

Bilet familijny: 150 zł (cena obejmuje 2 osoby dorosłe oraz 2 dzieci, dla każdego kolejnego dziecka bilet w cenie 30 zł).

Bilety familijne są dostępne wyłącznie w kasie Filharmonii Kaliskiej.

Bilety do nabycia w sprzedaży internetowej oraz w kasie Filharmonii Kaliskiej przy al. Wolności 2, tel. 62 757 07 48, od wtorku do piątku w godz. 12:00 do 17:00, w dniu koncertu w godz. 12:00 do 15:00 oraz w miejscu wydarzenia na godzinę przed jego rozpoczęciem.

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Kalisz

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Koncert jest współorganizowany przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca w ramach programu „Muzyk – rezydent”, finansowanego ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Instytucja Kultury Miasta Kalisza współprowadzona przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

